

[Lars P. Jensen.]

415 mill. kr., d. v. s. at merindførslen er på 318 mill. kr. i 1955 modsvarende en større merindførsel i 1954. Om dette vil fortsætte i samme tempo, er uvist, men selve strømændringen, om man kan sige det på den måde, synes jeg er klar. Det er imidlertid lige så givet, at der er mange sorte heste med i spillet.

Vi ved ikke, hvordan priserne vil udvikle sig for vore eksportvarer; landbrugets eksportpriser er steget, og set i sammenhæng med valutaindtjeningen må det hilse med glæde, selvom det gør ondt andre steder, når priserne på landbrugsvarer stiger, men det vedrører forsåvidt ikke dette lovforslag. Landbruget er vor hovedeksportør, og vi har interesse i at få så gode priser for vore eksportvarer som muligt, og meget tyder på, at vi kan afsætte hele vor produktion i den kommende tid, selvom der i det forløbne år har været nogle problemer med eksporten af ost til Italien og kreatur-eksporten til Tyskland.

Det viser sig også, at industrieksporten i den forløbne periode er steget væsentligt; i den første halvdel af 1955 er den steget med 21 pct. i forhold til 1954, mens landbrugseksporten er steget med $3\frac{1}{2}$ pct., fiskerieksporten med $6\frac{1}{2}$ pct. og eksporten af andre varer med 21 pct. Foretager vi en samlet opgørelse, viser det sig, at i første halvår af 1955 er importstigningen 4 pct. og eksportstigningen 10 pct. Dette må man se som en glædelig udvikling, men hvordan det går på den anden side af kontoen, ved vi heller ikke. Hvordan vil priserne på vore importvarer udvikle sig? Vi ved, at brændslet er steget, men vi ved ikke, om der vil være stigende priser på råvarer og andre varer, alt dette er i det hele taget ukendte faktorer.

Vi ved heller ikke, hvor meget de foranstaltninger, der blev truffet ved forliget i marts måned, har slået igennem. Vi står altså overfor en vis usikkerhed, men vi er, som jeg sagde før, efter min opfattelse på den rette vej. Selvfølgelig er valutaproblemet et alvorligt problem, men jeg tror ikke, vi skal hengive os til at skabe hysteri omkring valutaproblemet; det gavner ingen steder.

Man kan heller ikke sige, at andre lande i det år, der er gået, just har gjort sig

anstrengelser for at lempe eller for at mindske indgrebene. Den højtærede minister nævnte i sin fremsættelsestale, at Holland har skærpet sin vareforsyningslov, og man kan også nævne, at det ikke just er lempelser, der er på dagsordenen i Vesttyskland, og læser man dagbladene igennem, får man heller ikke indtryk af, at det er lempelser, der er på dagsordenen i nutidens England. Jeg er enig med ministeren i, at loven ingen hindring er for, at vi kan løse problemet liberalisering. Det er ikke lovens tekst, der afgør, om vi skal liberalisere eller ikke, det er andre faktorer, der spiller ind, og der er vel heller ingen grund til i dag at drøfte hele spørgsmålet om liberalisering og de problemer, det rejser. Liberaliseringen er blevet drøftet her i tinget. Den linie, som regeringen har fastlagt overfor OEEC, er fornylig godkendt i vareforsyningsudvalget, og der blev ved den politiske debat fornylig om dette spørgsmål stillet et dagsordensforslag, som ikke blev godkendt. Jeg skal blot understrege, at vi er opmærksomme på, at vi er oppe på den højeste liberaliseringsprocent, Danmark har haft; den er i øjeblikket 78,4 pct. overfor OEEC og 55 pct. overfor dollarområdet, og jeg har fået opfattelsen af, at man i de nærmeste dage vil udsende et cirkulære om, at de varer, der er på friliste eller på fri bevillingsudstedelse eller på deponeringsordning eller omfattes af dollarpræmiering, også vil kunne importeres fra Sovjetunionen.

Jeg vil også understrege, at de ordninger, vi har, deponeringsordningen, dollarpræmieringen og automobilfordelingen, kan ændres og har været ændret, uden at lovens tekst har hindret det, og det vil da være helt utænkeligt, at en minister vil foretage en væsentlig ændring eller i det hele taget ændre udenom vareforsyningsudvalget.

Skal der ændres i lovens paragraffer, har også mit parti ønsker, og vi har også ønsker, selvom lovens paragraffer ikke skal ændres. Et problem, som vi gerne vil have drøftet nøje i udvalget, er hele spørgsmålet om dumping. Vi er ikke klar over, ikke sikker på, om det er rigtigt at løse problemet ved en ændring i vareforsyningslovens formålsparagraf. En sådan løsning havde vi i 1930erne helt op til 1937. Det er muligt, det skal løses på en anden måde eller ved en særlig lovgivning herom. Der blev jo om